

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316209374
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316209374.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 1./ J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q. XX, 2./ N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Q. XX, obaja právne zastúpení JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou so sídlom Štefánikova 22, 066 03 Humenné, o zaplatenie 10.380,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp 114/2016-179 zo dňa 14. novembra 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti s výnimkou časti týkajúcej sa zamietnutia nároku na poplatky za prijatie do poistenia a s výnimkou výroku o trovách konania.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v časti týkajúcej sa zamietnutia nároku na poplatky za prijatie do poistenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 9.752,25 eur spolu s 5% úrokom z omeškania od 22.04.2016 do zaplatenia, a to v 100-eurových mesačných splátkach, splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci, počnúc prvým dňom kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade priznáva súd náhradu trov konania v rozsahu 86%.“

2. Rozhodnutie okrem iného právne posúdil ustanovením § 39, § 41, § 52 až § 54, § 511 odsek 1, § 517 odsek 1 a 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 29.12.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX 5 XX, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 10 000 Eur. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok sa medziúver mal zúčtovať bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím by sa medziúver zmenil na stavebný úver vo výške cca 5954,65 Eur. Ďalej mal za preukázané, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať úver riadne a včas a preto žalobca dňom 21.04.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal oboch žalovaných o

okamžité vrátenie celého zostatku úveru. Súd mal za preukázaný nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 9608,95 Eur a úroku z úveru do mimoriadneho zosplatnenia v sume 143,30 Eur. Žalobcovi nepriznal úrok z úveru po zosplatnení úveru, vyčíslený za obdobie od 22.04.2016 do 30.09.2016 vo výške 234,32 Eur a súčasne žalobcovi nepriznal ani úrok z úveru za ďalšie obdobie do zaplatenia úveru. Taktiež súd žalobcovi nepriznal poplatky v celkovej výške 170 Eur, ktoré žalobca bližšie nešpecifikoval, len uviedol, že ide o súčet nezaplatených poplatkov za prijatie do poistenia a poplatkov za 1. upomienku, 2. upomienku, predžalobné upomienky a individuálne riešenie omeškania splátok. Žalobca nepreukázal súdu, konkrétne za aké obdobie a v akej výške požaduje poplatky za prijatie do poistenia, nepreukázal, že mu vznikli náklady a v akej výške v súvislosti s individuálnym riešením omeškania splátok, taktiež nepreukázal zaslanie upomienok a ani to, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady a v akej výške. Zároveň v prípade poplatkov takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. V súlade s ustanovením §232 odsek 4 C.s.p., po zhodnotení majetkovej, zárobkovej a sociálnej situácie žalovaných, im súd prvej inštancie povolil uhradiť dlžnú sumu splátkami po 100 Eur mesačne.

4. Proti rozsudku s výnimkou vyhovujúceho výroku podal včas odvolanie žalobca. Žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie, prípadne rozsudok v napadnutej časti zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Má zato, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobcovi nepriznal jeho nárok na zmluvné úroky za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Stotožňuje sa s názorom súdu, že záväzok medzi žalobcom a žalovanými je absolútnym obchodom, pričom je súčasne spotrebiteľských vzťahom. Uplatnený nárok na zmluvný úrok za úver od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich reálneho vrátenia vyplýva priamo z Obchodného zákonníka a nevylučujú ho ani žiadne ustanovenia Občianskeho zákonníka, či iného právneho predpisu. Veriteľ totiž až do reálneho vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov nemá skutočnú možnosť disponovať týmito prostriedkami a stráca zisk. Úroky za úver sú vlastne plnením zo strany žalovaných ako cena obetovanej príležitosti žalobcu nakladať s poskytnutými peňažnými prostriedkami a dosiahnuť zisk. Splatnosťou úveru nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Súd žalobcovi nepriznal nárok na uplatňované poplatky za poistenie vo výške 80 Eur. Ako dôvod nepriznania uplatňovaného nároku na nezaplatené poplatky za poistenie súd uviedol, že tento nárok nepreukázal a neuniesol tak dôkazné bremeno. Má za to, že tvrdenie súdu je nesprávne, nakoľko očividne neprihliadol na všetky tvrdenia a navrhnuté dôkazy a súčasne na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Spolu so žalobou súdu predložil zmluvu o úvere a výpis z účtu medziúveru. Nárok na poplatky za poistenie vyplýva zo zmluvných dojednaní zmluvy o úvere, konkrétne čl. I., čl. V. bod 5.2. a 5.3., ďalej čl. VI. prvá veta. Uplatnený nárok na nezaplatené poplatky za poistenie následne bližšie špecifikoval v podaní zo dňa 02.11.2016 označené ako Odpoveď na výzvu súdu - špecifikácia dlžnej sumy (konkrétne v bode 1.3., tretí a štvrtý odsek), ktoré bolo súdu doručené dňa 07.11.2016, a na ktoré súd očividne neprihliadol. Ďalej súdu predložil ako dôkaz aj Súhlas s prijatím do poistenia - nový úver, typ A. Nárok na tieto poplatky za poistenie výslovne vyplýva z vyššie uvedených zmluvných dojednaní zmluvy o úvere, pričom je nesporné, že žalovaný vyslovil súhlas s prijatím do poistenia ako poistená osoba pre životné rizikové poistenie pre prípad smrti prostredníctvom ním vyplneného tlačiva na samostatnej listine. Nenamieta rozhodnutie súdu, ktorým súd zaviazal žalovaných splácať súdom priznaný nárok vo forme splátok pod hrozbou straty výhody splátok. Namieta však výšku samotných splátok.

5. K odvolaniu žalobcu podali vyjadrenie žalovaní. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. V celom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu v časti nepriznania žalobcovho nároku na zmluvné úroky za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Odo dňa spoplatnenia úveru už mal žalobca nárok na úroky z omeškania. Súd tiež žalobcovi nepriznal nárok na poplatky vo výške 170 Eur. Žalobca uvedené poplatky nezdokladoval, ani nešpecifikoval aká je konkrétna výška nezaplatených poplatkov. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky. K povoleniu splácať dlh v splátkach uvádzajú, že mesačná splátka vo výške 100 Eur je primeraná. Ak by súd určil vyššie mesačnú splátku, bolo by to pre žalovaných a ich rodinu likvidačné a v konečnom dôsledku by to viedlo k tomu, že by neboli schopní splátky uhrádzať.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad

vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je len čiastočne dôvodné, a to čo do zamietnutia žaloby v časti nároku na poplatky za prijatie do poistenia. Čo do zvyšnej časti je odvolanie nedôvodné.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 22.12.2014 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXX X XX (ďalej len „Zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo na preklopenie obdobia, kým dlžníci splnia všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytnutie medziúveru vo výške 10.000 Eur. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 5.954,65 Eur. V Čl. VI. Zmluvy o úvere s názvom Zabezpečenia bolo uvedené, že za účelom zabezpečenia celkovej pohľadávky veriteľa bude uzatvorená zmluva - Písomný súhlas s poistením typu A - poistenie zostatku dlhu. Dňa 17.12.2014 bol medzi stranami sporu uzatvorený Súhlas s prijatím do poistenia typ A. Vzhľadom na porušenie zmluvných podmienok zo strany žalovaných, žalobca listom zo dňa 21.04.2016 označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru pristúpil k mimoriadnej splatnosti celého úveru a to ku dňu 21.04.2016. K uvedenému dňu predstavovala dlžná suma 10.187,25 Eur.

8. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa odseku 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa ustanovenia § 1 odsek 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

11. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená Zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovaného ako dlžníka z úverovej zmluvy a že je namieste aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu lex specialis, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

12. Odvolací súd nijako nepopiera aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka na úverové vzťahy vzniknuté pred 01.04.2015. Predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa - žalovaného vychádzajúc z dôvery v objektívne občianske právo.

13. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy úpravu neprijateľných podmienok spotrebiteľských zmlúv neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník, má postavenie predpisu špeciálneho. Ustanovenie § 1 odsek 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 853 odsek 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri zmluvách o úvere, ktoré síce boli uzatvorené podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, avšak majú spotrebiteľský charakter v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, je potrebné vychádzať z ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka upravujúceho analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

14. Odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie týkajúci sa nepriznania úroku za obdobie po zosplatnení za vecne správny. Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet pritom zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť bližšie neurčenú dobu úroky popri úrokoch z omeškania a takým ustanovením nie je ani ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník pre porovnanie v ustanoveniach o pôžičke rovnako takéto pravidlo neuvádza (§ 657, či § 658).

15. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Do úvahy prichádzajú prípadne aj iné nároky z porušenia práva vyvolaného dlžníkom (náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia). Dôležité je však, že ich povahou ide nie o plnenia tvoriace cenu/odplatu za úver, ale o nároky z porušenia práva.

16. Aj z ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka. Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nič to však nemení na situácii, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Správne túto situáciu rozanalyzoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia a v závislosti od toho upravil sumy, ktoré je možné priznať žalobcovi a správne uzavrel, že nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.

17. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. (Pozri C-415/2011 Mohamed Aziz proti Caixa d'Estalvis de Catalunya)

18. Čo sa týka otázky úroku z omeškania pri omeškaní s plátbou príslušenstva pohľadávky, túto opakovane riešil Najvyšší súd Českej republiky, napr. v rozhodnutiach sp. zn. 29Odo/689/2006, sp. zn. 31Cdo/2036/2009 a sp. zn. 35Odo/101/2002. Z uvedených rozhodnutí je možné ustáliť, že „Dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom“. Ani Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník však neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníkov príslušenstvo, t.j. úrok z omeškania, pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým však nie je dotknuté právo účastníka dohodnúť sa, že dohodnuté úroky

sa stanú súčasťou istiny. Odvolací súd pritom uvádza k možnosti dohody, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, že v prípade spotrebiteľských vzťahov je nutné vyhodnotiť platnosť resp. neplatnosť takejto dohody v prospech spotrebiteľa, a preto ani takáto prípadná dohoda by nemohla byť vyhodnotená inak, ako neplatný právny úkon. Preto by žalobcovi ani v tomto prípade nemohli byť priznané úroky z omeškania z dohodnutých úrokov.

19. K povoleniu splácať dlh v splátkach odvolací súd uvádza, že súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

20. Súd je oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach, ale po spoľahlivom zistení možností a schopností toho, kto je na dané plnenie povinný. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie príjem žalovaných predstavoval okolo 399 Eur mesačne, žalovaný v 1./ rade bol pre úraz práceneschopný, pričom ho čakala operácia. Majú pravidelné výdavky za elektrinu, rozhlas, pevnú sieť a internet, drevo na topenie, stravu, hygienické potreby, oblečenie a podobne. Uhrádzajú tiež splátky úveru v spoločnosti VÚB, a.s. a PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.. Majú vyživovaciu povinnosť voči jednému maloletému dieťaťu. V samotnej Zmluve o úvere bola dohodnutá výška mesačnej splátky z medziúveru ako 49,92 Eur a výška mesačnej splátky stavebného úveru ako 65,71 Eur. Preto podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol súd prvej inštancie správne, pokiaľ žalovaným povolil splácanie žalobcovi priznanej pohľadávky v splátkach vo výške 100 Eur. Povolenie splácať dlh v splátkach nebude spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je akciová spoločnosť so základným imanom vo výške 66.500.000 Eur ako aj na skutočnosť, že popri splátkach istiny bude mať žalobca stále nárok na úrok z omeškania a to až do zaplatenia celého dlhu.

21. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhoveli. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje odvolanie čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti s výnimkou zamietnutia nároku na poplatky za prijatie do poistenia za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v tejto napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

23. Vo vzťahu k nepriznaniu poplatkov za prijatie do poistenia súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca celkovú výšku uplatňovaných poplatkov 170 Eur bližšie nešpecifikoval a nepreukázal konkrétne za aké obdobie a v akej výške požaduje poplatky za prijatie do poistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu, vyššie uvedené odôvodnenie rozhodnutia je nedostatočné a nespĺňa predpoklady uvedené v ustanovení § 220 odsek 2 C.s.p.. Treba prisvedčiť žalobcovi v tom smere, že súd prvej inštancie neprihliadol na všetky predložené dôkazy, konkrétne na Čl. VI. Zmluvy o úvere (č.l. 5 súdneho spisu), Súhlas s prijatím do poistenia typ A (č.l. 133 súdneho spisu) a na Výpis z účtu odstúpeného medziúveru (č.l. 23 súdneho spisu).

24. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 C.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

25. Podľa ustanovenia § 220 odsek 2, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosť považuje za preukázanú a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax.

Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 odsek 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

26. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 odsek 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

27. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

28. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcom, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 odsek 1 písm. b/ C.s.p. rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v časti týkajúcej sa zamietnutia nároku na poplatky za prijatie do poistenia ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 odsek 1 C.s.p.).

29. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s dôkazmi týkajúcimi sa poplatkov za prijatie do poistenia, ustáliť, či na takého poplatky vznikol žalobcomi nárok a následne prípadne zistiť výšku oprávnených poplatkov.

30. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 odsek 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 odsek 3 C.s.p.).

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).